

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 9. Plures Regi addicti ab Inferiore Curia suppliciis affecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII. ut mox alius Orator nomine Benjamin
A. C. 1641. Rudyardus in sua oratione sine ambage

Regem incusaret, quod sub novæ liturgiæ obtentu Papismum invehere, & sub odioso *Puritani* nomine veræ Religionis Sectatores tanquam homines in Regno suspectos traducere intenderit. Hujus declamationem biduo post alia excepit oratio, in qua Digbyus Comes Curiam inferiorem incitabat, ut scriptum ederet, in quo populum de urgente gravamina tollendi necessitate, seu verius de Regis auctoritate penitus evertenda edoceret.

§. IX.

Plures Regi addicti ab Inferiore Curia supplicii affecti.

Salmon hist. d' Angl. t. I. pag. 220. Nalson t. I. pag. 520. Haud parum intempestiva Regis indulgentia ad extremam sui suorumque perniciem contulit; postquam enim Puritanorum violentia territus confenserat, ut Parlamentum, quod initio nonnisi triennale esse voluit, tam diu permaneret, donec turbæ, quas tamen inter turbulentos hosce Viros nunquam defuturas noverat, penitus sedatæ essent, inde Curia inferioris Senatores audaciores effecti, pessumdata Regis auctoritate Parlamentum ita stabiliverunt, ut etiam Regis mandato

dato dissolvi non posset: quocirca mox ^{Sæc. XVII.}
 Regius quidam Minister exclamabat, ^{A. C. 1641.}
hoc die Rex coronam & sceptrum Parla-
mento tradidit, totque erunt Reges, quot
Parlamentarii. Enimvero hi suorum
 numero & potentia freti, præprimis
 cunctos, quos Regi devotos noverant,
 sub diversorum criminum obtentu e
 medio tollere constituunt, ut his pri-
 mo sublatis ipsum quoque Regem omni
 amico & defensore destitutum eo faci-
 lius Regno & vita privare possent. In-
 ter illos, quos morti destinarent, erant
 præcipui. I. Laudus Cantuariensis
 Archiepiscopus, quem Ecclesiasticarum
 innovationum Authorem, belli contra
 Scotos incentorem, Puritanorum ho-
 stem, & Arminianorum Caput esse cri-
 minabantur. II. Straffordius Comes
 Hiberniæ Prorex, cui crimini datum,
 quod Regi addictissimus esset, eumque
 ad evocandos Hibernos contra rebelles
 Anglos incitasset, proin perfidiæ reus
 foret. III. Finckius Regii Sigilli cu-
 stos, quem perniciosum Consultorem,
 Regisque clientem, atque ad invehen-
 dum despoticum Regimen paratissimum
 fuisse dicebant. IV. Franciscus Win-
 debanckius, quem accusabant, quod
 Catholicos protexerit, Sacerdotibus &
 Jesuitis morti destinatis, aliisque Ca-
 tholicis elabendi opportunitatem pro-
 cura-

Sæc. XVII. curarit: denique Regni iudices iniusti-
A. C. 1641. tiae postulabantur: Pariter in plures
 alios, quos vel Regi addictos, vel ejus
 consiliis suffragantes crediderant, tanta
 severitate inquisitum, ut ferme omnes,
 qui adhuc Regi adhærebant, potius
 sua in eum studia abdicare, quam ac-
 cusationis severitati, contra quam Rex
 illos defendendo impar esset, sese ex-
 ponere mallerent: inde vero factum, ut
 Curia inferiore in omnes subditos ter-
 rorem incutiente, Rex uno ferme mo-
 mento se ab omnibus derelictum, at-
 que ad eam necessitatem redactum cer-
 neret, ut omnibus, quæcunque Parla-
 mentum ei præscriberet, consentire co-
 geretur. Eapropter invito Rege Epi-
 scopos, ne Regi auxilio esse possent, jure
 suffragii in Parliamentis & Curii ferendi,
 omnique jurisdictione temporali priva-
 runt, jactato obtentu, quod ejusmodi
 munia Sacris eorum functionibus ob-
 starent, insuper die prima Maij Straf-
 fordix Comitem ac Hibernix Prore-
 gem non alia ex culpa, nisi quod Re-
 gis auctoritatem contra rebelles tueri
 niteretur, pronuntiata mortis senten-
 tia damnarunt. Reclamabat vehemen-
 ter Rex, palam professus, quod nec
 mortis metus, nec vitæ amor adeo un-
 quam in se prævaliturus esset, ut con-
 tra suam conscientiam adeo iniquo ju-
 dicio

dicio subscribere vellet: Verum inca-
sum omnia; Puritani enim jam dudum
in hujus Viri perniciem conjuraverant:
hunc in finem viginti octo accusationum
capita producunt, accersunt testes,
qui conductitia testarentur consensione,
Comitem fundamentales Regni leges
evertendi *animum* habuisse: Spargunt
conflatæ conjurationis rumorem, per-
inde ac si Regis amici copiis Londinum
accersitis Parlamentum coercere, Co-
mitemque ex Londinensi Turri armata
vi eripere machinati essent: Ejusmodi
suspicionibus populum contra Straffor-
dium tantopere exacerbarunt, ut factio-
forum quamplurimi Comitem tanquam
urbis Londinensis hostem proclama-
rent, & fustibus, & quæ furor ministra-
verat, armis instructi Curix Ministris
insultarent, vociferantes: *Justitia, Ju-
stitia!* ipse etiam Cornellius Burgellus
Præco Puritanus magnam virorum,
mulierumque multitudinem concitabat,
ut inconditis clamoribus sententiæ in
Comitem latæ executionem urgerent;
nec his contenti, Whitehallam conten-
derunt, ubi Regiæ Majestati insultan-
tes, extremam violentiam adhibuissent,
nisi Deputati, quantumvis ipsimet præ-
cipui hujus seditionis auctores essent,
Regicidii tamen calumniam a se amo-
turi, vim cohibuissent. Tandem vero
li 3 de-

Sæc. XVII.
A. C. 1641.

Sæc. XVII. A. C. 1641. depressa Regis auctoritate, & populo in eundem concitato Curia inferioris Senatores Comitem indicta plane causa, & denegata Advocatorum defensione die decima nona Aprilis capite plecti iusserunt, tantæque immanitati Carolum Regem subscribere compulerunt, quamvis Comes cuncta accusationum capita plene diluisset, ac ipsemet Rex eodem adhuc die coram utriusque Curia Senatoribus palam professus esset, quod licet omnibus iudicii actis contra eum habitis præseus fuisset, salva tamen conscientia ipsum damnare non posset, eoquod Hibernas copias in Angliam deducere, vel leges Regni immutare, nunquam Comiti in mentem venisset, nec talia Regi consuluisset: Hunc autem fidelissimum Regis Ministrum immerito tortoris manu vitam amisisse, sat luculenter probant tot fraudes, & artificia, quæ a Puritanis ad promovendam illius necem fuere adhibita: quod autem trucidato hoc Ministro demum in ipsam quoque Regis vitam conspirarint, adhuc apertius testatur eorum pertinacia, qua nequidem amplissimis favoribus demulceri poterant; quamvis enim Rex incredibili prorsus indulgentia, Anglis cuncta, quæ postulaverant concessisset, imo cum ipsis Scotis rebellibus suis subditis facto in

Sco-

Scotiam itinere concordiae pacta iniisset, & praecipua regni munia ac beneficia juratis suis hostibus contulisset, his tamen omnibus insuperhabitis Curia inferior seposita omni Regiae dignitatis reverentia iniquum foedusoticum approbavit: ita nempe mentes letifera rebellione depravatas nulla benevolentia ex tempore sanat, tunc praesertim, ubi profundius aversio in Sectariorum animos jam antehac Religionis oppositae odio praesumptos descendit.

§. X.

Puritanorum immanitas contra Catholicos.

Inter tot, tamque acerbis vexationes *Rusworth*
Carolo Regi unica auxilii spes reposita erat in fidelitate Catholicorum, *tom. 4. p. 73. & seqq.*
praecipue Hibernorum; quamvis enim *Nelson t. 1. pag. 660.*
huius Regem tanquam *supremum Ecclesiae caput* agnoscere recusarent, fidem tamen suam eidem juramenti Religione obstrinxerunt, quocirca Rex Catholicorum fidelitatem compensaturus, illos singulari patrocinio dignabatur, necnon ad Patris sui exemplum severissimas leges contra illos latas exequi negligebat, atque ad Puritanorum invidiam illos in Aula benigne excipiebat: Postquam